

BEOS-735/26

Warszawa, 8 maja 2026 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.85.11.2026
Data wpływu 08.05.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o pomocy społecznej
(druk sejmowy nr 2415)**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r.
– Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.)
sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Z uzasadnienia projektu i deklarowanych skutków regulacji (DSR) wynika, że Wnioskodawcy wskazali na problem polegający na tym, że obowiązujące przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej¹ dopuszczają obciążanie małoletnich zstępnych obowiązkiem ponoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu pomocy społecznej. Źródłem tego stanu – w ocenie Wnioskodawców – jest obecne brzmienie art. 61 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, który zalicza zstępnych do kręgu osób zobowiązanych do wnoszenia takiej opłaty, nie różnicując przy tym sytuacji osób pełnoletnich i małoletnich.

Wnioskodawcy zwracają uwagę, że w praktyce oznacza to możliwość obciążenia dziecka zobowiązaniem majątkowym na rzecz dorosłego krewnego, w tym także w sytuacji, gdy małoletni posiada własny majątek lub dochód, np. rentę rodzinną. Za istotę problemu uznano objęcie małoletnich mechanizmem odpłatności przewidzianym dla członków rodziny, mimo że – jak wskazano w uzasadnieniu – ze względu na wiek, brak dojrzałości i szczególną potrzebę ochrony dzieci, nie powinny one ponosić ciężarów majątkowych na zasadach właściwych dla osób dorosłych.

Wskazuje się również na niewystarczający poziom ochrony prawnej małoletnich. Wnioskodawcy przyjmują, że obecny stan prawny nie zapewnia dzieciom dostatecznej ochrony przed nałożeniem na nie poważnych obciążeń

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1214, ze zm.

finansowych, które mogą prowadzić do uszczuplenia środków przeznaczonych na zaspokajanie ich własnych potrzeb życiowych. Za szczególnie niepożądaną uznano możliwość kierowania obowiązku odpłatności wobec małoletnich także w przypadkach, w których nie łączą ich z mieszkańcem domu pomocy społecznej rzeczywiste więzi osobiste lub emocjonalne.

Wnioskodawcy dostrzegają ponadto, że istniejące w ustawie o pomocy społecznej mechanizmy zwolnienia z opłat nie usuwają wskazanej sytuacji w pełni, ponieważ mają charakter uznaniowy i nie gwarantują, że małoletni nie zostanie obciążony obowiązkiem majątkowym. W konsekwencji obecne przepisy pozwalają na powstanie po stronie małoletnich zstępnych obowiązku finansowania pobytu członka rodziny w domu pomocy społecznej, co – w ocenie Wnioskodawców – narusza potrzebę szczególnej ochrony dziecka i może osłabiać jego bezpieczeństwo majątkowe.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Projekt przewiduje dodanie art. 61 ust. 1a w ustawie o pomocy społecznej. Zgodnie z proponowanym przepisem małoletni zstępni nie byłoby obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca w domu pomocy społecznej (art. 1 projektu).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 2).

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali alternatywnych rozwiązań. Wskazano, że wyłączenie małoletnich z kręgu osób zobowiązanych do ponoszenia opłat za pobyt mieszkańca domu pomocy społecznej stanowi jedyny sposób rozwiązania zidentyfikowanego problemu.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

Z uwagi na charakter projektowanej zmiany, wynikającej z uwarunkowań o charakterze wewnętrzkrajowym, nie ma konieczności dokonania analizy porównawczej z rozwiązaniami stosownymi w innych państwach.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Ustawa o pomocy społecznej reguluje m.in. problematykę wysokości opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej (DPS), zasad jej ustalania i podmiotów zobowiązanych do jej ponoszenia. Górna granica opłaty wnoszonej przez mieszkańca lub jego przedstawiciela ustawowego jest wyznaczona przez stopę

procentową ustalaną od dochodu. Opłata ta nie może przekraczać 70% dochodu mieszkańca (art. 61 ust. 2 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej). Jeżeli mieszkaniiec nie jest w stanie samodzielnie ponosić pełnych kosztów pobytu w placówce, obowiązek ten spoczywa na jego małżonku oraz zstępnych przed wstępnymi. Granice obciążenia małżonka, zstępnych i wstępnych opłatą za pobyt osoby bliskiej w DPS zostały wyznaczone ustawowo (art. 61 ust. 2 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej). Ustalenie wysokości opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej względem małżonka, zstępnych i wstępnych mieszkańca DPS następuje w drodze umowy lub decyzji administracyjnej, przy czym tryb umowny znajduje pierwszeństwo zastosowania (art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej). Zawarcie umowy służy jedynie określeniu wysokości opłaty wnoszonej za pobyt mieszkańca w domu pomocy społecznej, natomiast sam obowiązek uiszczania opłat wynika z mocy ustawy, a nie z umowy. Jeżeli osoby zobowiązane do wnoszenia odpłatności za pobyt małżonka lub krewnego odmówią zawarcia umowy, organ właściwy dla mieszkańca DPS ustali wysokość ich obciążenia w drodze decyzji, uwzględniając ograniczenia wynikające z dochodu tych osób oraz zwolnienia ustawowe i zastosowane przez organ wobec innych zobowiązanych.

Zwolnienia z opłat reguluje art. 64 ustawy o pomocy społecznej. Zwolnienia te mają charakter fakultatywny i zależą głównie od sytuacji materialnej i rodzinnej osób zobowiązanych do opłat. O zastosowaniu zwolnienia decyduje organ ustalający opłatę za pobyt w placówce, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego. Osoby małoletnie nie są traktowane w sposób szczególny przez ustawodawcę – obowiązują je te same zasady co osoby pełnoletnie. Ewentualne zwolnienie z opłaty mieści się w granicach dyskrejonalnych działań administracji i wydaje się oczywiste w przypadku, gdy osoba małoletnia nie posiada dochodów. Inaczej natomiast jest w przypadku, gdy osoba małoletnia posiada dochód (np. z renty rodzinnej, z praw autorskich, z wynajmu lokalu itp.). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 19 grudnia 2019 r., sygn. akt I OSK 2335/19, zauważył, że „swoboda decyzyjna organów w sprawie, o której mowa w art. 64 ustawy o pomocy społecznej, jest związana nie tylko z orzekaniem w warunkach uznania administracyjnego, lecz także z upoważnieniem do swobodnej oceny stanu faktycznego sprawy w zakresie sytuacji (osobistej, majątkowej, dochodowej, rodzinnej) osoby wnoszącej opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej i ubiegającej się o całkowite lub częściowe zwolnienie od obowiązku ponoszenia tej opłaty. W sprawie o częściowe lub całkowite zwolnienie z obowiązku ponoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej właściwe organy dysponują więc podwójną swobodą decyzyjną, której zakresem są objęte ocena prawna stanu faktycznego sprawy oraz wybór rodzaju rozstrzygnięcia sprawy – decyzja pozytywna albo decyzja negatywna”. Co do zasady bowiem, przy ustalaniu wysokości opłaty należy uwzględnić możliwości do ponoszenia obciążeń finansowych związanych z pobytem krewnego w domu pomocy społecznej w aspekcie sytuacji osobistej, zdrowotnej, rodzinnej i majątkowej osoby zobowiązanej. Wskazuje się, że w odniesieniu do możliwości zobowiązanego należy mieć na względzie różne okoliczności życiowe, rodzinne i osobiste, które mogą zmniejszać zdolność danej

osoby do ponoszenia opłaty². Co więcej, w orzecnictwie wskazuje się, że zarówno w art. 61 ust. 1 pkt 1, jak i w art. 61 ust. 2 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej obowiązany do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej jest w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka. Obowiązek wnoszenia opłaty nie spoczywa zatem na małoletnim mieszkańcu domu. W przypadku zstępnych, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2, jak i w art. 61 ust. 2 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, nie ma zastrzeżenia, że w przypadku małoletniego zstępnego obowiązany do wnoszenia opłaty jest jego przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka. Prowadzi to – zdaniem NSA – do wniosku, że małoletni zstępny, podobnie jak małoletni mieszkaniec domu pomocy społecznej, nie jest osobą obowiązana do wnoszenia opłaty. Gdyby bowiem zamiarem ustawodawcy było włączenie małoletnich zstępnych do grona osób obowiązanych do wnoszenia opłaty, to dałby temu wyraz wskazując wprost na istnienie takiego obowiązku w odniesieniu do małoletnich zstępnych. „Przyjąć zatem należało, że art. 61 ust. 2 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej kreuje kolejność obowiązku ponoszenia odpłatności za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej. Obowiązek ten nie powstaje bowiem równocześnie po stronie osób wymienionych w art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, ale obciąża w pierwszej kolejności małżonka, a dopiero w następnej – zstępnych przed wstępnymi, przy czym w grupie zstępnych nie spoczywa on na małoletnich”³. Dodatkowo nie jest jasne, czy intencją Wnioskodawców jest tylko zwolnienie małoletnich z obowiązku wnoszenia opłaty, czy też w ogóle z ustalania obowiązku związanego z ponoszeniem opłaty.

W DSR do projektu wskazano, że „dziecko może zostać zobowiązane do pokrycia kosztów pobytu w domu pomocy społecznej krewnego, którego nawet nie zna” – należy zauważyć, że sam fakt konfliktów czy złych relacji rodzinnych nie może uzasadniać wniosku o zwolnienie z obowiązku ponoszenia odpłatności za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej⁴. Argument wskazany w DSR należy ocenić jako nietrafny, gdyż utrzymywanie relacji z członkiem rodziny nie jest istotną przesłanką w świetle przepisów ustawy o pomocy społecznej (niemniej, w art. 64 i 64a ustawy o pomocy społecznej wskazano przesłanki, które mogą uzasadniać zwolnienie z opłat w określonych przypadkach). Ponadto, niezasadne zwolnienie jest sprzeczne z zasadą pomocniczości, przerzuca bowiem na jednostki samorządu terytorialnego i obywateli koszty utrzymania osób, które mogą być utrzymywane przez swoich krewnych⁵.

W świetle powyższego projektowana regulacja budzi wątpliwości, w szczególności wobec obowiązujących mechanizmów ochronnych i orzecnictwa sądów administracyjnych. Obowiązujące przepisy, właśnie dzięki uznaniowości organu, są w stanie zapewnić zarówno prawidłową ochronę małoletnich, jak i prawidłową realizację zadań z zakresu pomocy społecznej. Jak wskazał w piśmie Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej „z informacji posiadanych przez resort wynika, iż co do zasady nawet w przypadku wydania decyzji ustalającej odpłatność

² Wyrok WSA w Lublinie z 19 II 2026 r., sygn. akt II SA/Lu 777/25.

³ Wyrok NSA z 11 I 2023 r., sygn. akt I OSK 318/22.

⁴ Wyrok WSA w Gliwicach z 27 XI 2025 r., sygn. akt II SA/GI 1133/25.

⁵ Wyrok WSA w Białymstoku z 11 III 2008 r., sygn. akt II SA/Bk 114/08.

od małoletniego, ośrodki pomocy społecznej korzystają z możliwości, jaką im daje ustawa o pomocy społecznej tj. zwalniają osoby małoletnie zobowiązane do odpłatności za pobyt bliskich w domu pomocy społecznej z ponoszenia tej odpłatności⁶.

Aktualnie w wykazie prac legislacyjnych rządu znajduje się projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (UD 315), w którym przewidziano m.in. zmianę w art. 61:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje pkt 1a w brzmieniu:

„1a) inna pełnoletnia:

a) osoba obdarowana nieruchomością,

b) osoba, która nabyła nieruchomość na podstawie umowy dożywocia

– dokonanych przed mniej niż dziesięciu laty, licząc wstecz od dnia zawarcia tych umów,”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) małżonek, pełnoletni zstępni przed wstępnymi,”

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przy czym osoby i gmina określone w pkt 1a-3 nie mają obowiązku wnoszenia opłat, jeżeli mieszkaniem domu pomocy społecznej ponosi pełną odpłatność.”

W uzasadnieniu do rządowego projektu wskazano: „[z]aproponowano również zmiany dotyczące warunków funkcjonowania instytucji całodobowych i doprecyzowano zasady dotyczące odpłatności za pobyt osób bliskich w domu pomocy społecznej przez wskazanie, że zobowiązani do ponoszenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej w pierwszej kolejności są osoby obdarowane nieruchomością, pełnoletni nabywcy nieruchomości na podstawie umowy dożywocia – dokonanych przed mniej niż dziesięciu laty, licząc wstecz od dnia zawarcia tych umów. Jednocześnie proponuje się doprecyzowanie, że zobowiązani do ponoszenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej zstępni to osoby pełnoletnie. Proponowana regulacja w sposób bardziej sprawiedliwy i społecznie oczekiwany, zmienia krąg osób zobowiązanych do ponoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej. Osoby, które wzbogaciły się majątkiem osoby umieszczonej w domu pomocy społecznej poprzez nabycie nieruchomości, będą zobowiązane jako pierwsze do opłat za pobyt w DPS, przed małżonkiem, pełnoletnimi zstępnymi oraz przed wstępnymi, osoby kierowanej do domu pomocy społecznej”.

Projektowana w poselskim projekcie regulacja zmierza do wzmocnienia ochrony małoletnich, jednak w świetle obowiązujących przepisów i ich wykładni w orzecznictwie sądów administracyjnych, projektowana zmiana budzi wątpliwości. W szczególności należy zauważyć, że małoletni w praktyce nie są obciążani odpłatnością, istnieją skuteczne mechanizmy zwolnień, planowane są równoległe zmiany legislacyjne (projekt rządowy UD315), które regulują tę samą materię. Proponowane w tym projekcie zmiany w sposób wyraźny wskażą, że małoletni

⁶ Pismo Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej skierowane do Rzecznika Praw Dziecka, DPS-I.070.35.2025.

zstępni nie są zobowiązani do ponoszenia opłat, a zatem o zastosowaniu zwolnienia nie będzie decydował organ ustalający opłatę za pobyt w placówce,

Przedłożony projekt był przedmiotem analizy Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu dotyczącej zgodności z prawem Unii Europejskiej⁷. Omawiany projekt był także przedmiotem analizy BEOS w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu⁸.

2.

Materia objęta projektem nie podlega Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC).

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt

Projekt będzie wpływał na:

- osoby przebywające w domach pomocy społecznej, w których finansowanie pobytu są zaangażowani nieletni zstępni,
- podmioty prowadzące domy pomocy społecznej, w których przebywają osoby, za które opłatę za pobyt wnoszą nieletni zstępni,
- osoby i gminy zobowiązane do ponoszenia kosztów za pobyt osoby w domu pomocy społecznej.

B. Wpływ na społeczeństwo

Proponowana zmiana ustawy o pomocy społecznej ma bardzo ograniczony zakres, przez co jej wpływ na ogół społeczeństwa będzie znikomy. Wnioskodawcy skupili się na przypadku – występuje w praktyce incydentalnie i wynika z niewłaściwego stosowania obowiązującego prawa w tym zakresie, a nie *stricte* z przepisów ustawy dotyczących zasad ponoszenia kosztów pobytu pensionariusza w DPS.

Zgodnie z obowiązującymi regułami odpłatności za pobyt osoby w domu pomocy społecznej (art. 61, 64-64a w związku z art. 103 ustawy o pomocy społecznej), obowiązek ponoszenia kosztów pobytu spoczywa przede wszystkim na mieszkańcu domu, potem na jego małżonku, zstępnych przed wstępnymi oraz na końcu – na gminie. Jeśli dany mieszkaniec DPS-u pokrywa w pełni koszty pobytu, wymienione wyżej osoby i gmina nie mają obowiązku wnoszenia opłat. Przepisy art. 61 ust. 2-4, art. 64-64a szczegółowo określają, na jakich zasadach, w jakiej wysokości i w jakich okolicznościach pobierane są te opłaty. Przyjęte reguły opierają się na zasadzie pomocniczości. Tak więc obciążanie opłatą za pobyt mieszkańca DPS-u nie powinno odbywać się na zasadzie przypadku, ale poprzez ustalenie,

⁷ *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jolanta Zięba-Gzik), opinia BEOS z 2 IV 2026 r., BEOS-WPEiM-709/26.*

⁸ *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jolanta Zięba-Gzik) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu, opinia BEOS z 2 IV 2026 r., BEOS-WPEiM-710/26.*

która z kategorii osób wskazanych w art. 61 jest finansowo/materialnie zdolna ponosić takie obciążenie oraz czy nie występują wskazane w ustawie okoliczności zwalniające z tego obowiązku (dotyczące relacji osoby zobowiązanej z mieszkańcem DPS-u). Jak wskazano w komentarzu do ustawy o pomocy społecznej: „[t]worząc szczególne grupy podmiotów zobowiązanych, ustawodawca nie precyzuje, jak ma być realizowany powyższy obowiązek w ramach jednej grupy. Z przepisów wynika jedynie, że obowiązek najpierw realizuje mieszkaniec, potem małżonek i zstępni przed wstępnymi, na końcu gmina”⁹. Art. 61 ust. 2 pkt 2 wskazuje, że opłatę wnosi się, gdy dochód na osobę w rodzinie jest wyższy niż 300% kryterium dochodowego, a kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% kryterium dochodowego w pomocy społecznej.

Jak wskazano w pkt V opinii, obecnie w toku prac rządowych znajduje się projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej. Obydwie propozycje stwarzają jednak zagrożenie pojawienia się praktyki przenoszenia majątku na nieletnich zstępnych mieszkańców domów pomocy społecznej, tylko po to, aby uniknąć opłacania kosztów pobytu takich osób w DPS, co z punktu widzenia skutków społecznych należałoby uznać za negatywne i niepożądane.

C. Konsultacje społeczne

Rozpatrywany projekt nie wzbudził dużego zainteresowania w konsultacjach społecznych. Wypowiedziało się ogółem 37 respondentów, przy czym kilka ankiet dotyczyło wspomnianego tu projektu rządowego (nie odnosiło się do zaproponowanej przez Wnioskodawców zmiany w zakresie grona osób zobowiązanych do ponoszenia kosztów pobytu osoby bliskiej w DPS).

Wszyscy respondenci popierali projektowane rozwiązania, przy czym część z nich podnosiła, że członkowie rodziny pensjonariusza nie powinni być co do zasady obciążani kosztami za pobyt w DPS i że obowiązek ten powinno przejąć państwo¹⁰. Niektórzy respondenci wskazywali, że zakres zmian zawartych w projekcie jest niewystarczający i powinien obejmować także pełnoletnich zstępnych, którzy wychowywali się w rodzinach dysfunkcyjnych¹¹.

Ze względu na potrzebę jak najszybszego objęcia ochroną niepełnoletnich zstępnych postulowano natychmiastowe wejście w życie nowelizacji¹².

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

W DSR Wnioskodawcy zakładają, że projektowana regulacja „nie wpływa na sferę gospodarki”. W ocenie BEOS jest to ocena prawidłowa i uzasadniona. Obligatoryjne wyłączenie małoletnich z obowiązku wnoszenia opłat za pobyt

⁹ I. Sierpowska, *Pomoc społeczna – komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa 2025, s. 387.

¹⁰ ID ankiety: 158484, 155691, 145705.

¹¹ „Projektodawca zakłada pozytywne skutki tylko dla małoletnich. Pominięcie dorosłych ofiar zaniedbania doprowadzi do ich wtórnej wiktylizacji i pogłębi poczucie niesprawiedliwości u osób zmuszanych do finansowania oprawców, od których uciekły po osiągnięciu pełnoletności” – ID ankiety: 155776.

¹² ID ankiety: 154440.

krewnych w DPS będzie odnosiło się w praktyce do sporadycznych zdarzeń i pojedynczych przypadków, gdy zostanie ochronione bezpieczeństwo finansowe małoletniego. Nie wpłynie to natomiast w żadnym stopniu na gospodarkę i warunki funkcjonowania sektora przedsiębiorstw.

W konsultacjach społecznych respondenci nie sformułowali żadnych uwag (opinii) odnoszących się do skutków gospodarczych projektowanych przepisów.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Wnioskodawcy wskazują w DSR, że proponowane przepisy nie wywołają skutków finansowych w budżecie państwa, natomiast mogą rodzić pewne skutki finansowe dla jednostek samorządu terytorialnego w sytuacji, gdy gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej, będzie ponosić opłaty za pobyt tej osoby w DPS z uwagi na brak możliwości obciążenia nimi małoletnich zstępnych. Brakuje danych statystycznych, które pozwoliłyby oszacować przewidywaną liczbę tego rodzaju przypadków, ale w ocenie Wnioskodawców powinny to być sytuacje jednostkowe. Stąd też w trakcie roku budżetowego w niektórych jednostkach samorządu terytorialnego mogą być konieczne korekty planów finansowych.

Można uznać, że Wnioskodawcy prawidłowo rozpoznali skutki finansowe projektu w odniesieniu do sektora finansów publicznych.

W trakcie konsultacji społecznych nie zostały przedstawione uwagi w zakresie skutków finansowych odnoszące się *stricto* do proponowanych w projekcie przepisów.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projektowana regulacja nie wprowadza nowych obciążeń administracyjnych.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt dotyczy nowelizacji art. 61 ustawy o pomocy społecznej. Nowelizacja zmierza do wyraźnego wyłączenia małoletnich zstępnych z kręgu osób obowiązanych do wnoszenia opłat za mieszkańca domu opieki społecznej. W świetle obowiązujących przepisów i ich wykładni w orzecznictwie sądów administracyjnych małoletni nie są jednak obowiązani do wnoszenia takich opłat. Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty zakresem regulacji EKPC.

2. Skutki społeczne: Projektowana regulacja ma wąski zakres przedmiotowy, przez co jej wpływ na ogół społeczeństwa będzie znikomy. Odpowiada ona na potrzebę doprecyzowania przepisów tak, aby chronić osoby faktycznie niezdolne do ponoszenia kosztów pobytu osoby bliskiej w DPS. Projektowana regulacja może jednak prowadzić do nadużyć w postaci przenoszenia zasobów majątkowych na małoletnich zstępnych w celu uniknięcia obowiązku opłat.

3. Skutki gospodarcze: Projektowana regulacja nie wpływa na funkcjonowanie gospodarki i warunki działania sektora przedsiębiorstw.

4. Skutki finansowe: Projektowana regulacja w ograniczonym zakresie może wpływać na jednostki samorządu terytorialnego. Można przypuszczać, że tylko w jednostkowych przypadkach może pociągać za sobą konieczność dokonywania korekt w planach finansowych gmin.

Autorzy:

Marcin Fryźlewicz, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)

Justyna Branna, specjalistka ds. komparatystycznych (pkt IV, XI.5)

Joanna M. Karolczak, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)

prof. dr hab. Cezary Mik, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)

Grzegorz Ciura, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

Jacek Krzak, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

Monika Korolewska specjalistka ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/